

Nr 355.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förre musiksergeanten Gustaf Adolf Blomqvist; given Stockholms slott den 26 april 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förre musiksergeanten vid Hallands regemente Gustaf Adolf Blomqvist må från och med 1918 års ingång under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 300 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 26 april 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, yttrade härefter:

»Uti en till statsrådet och chefen för lantförsvarsdepartementet ställd skrift har förre musiksergeanten vid Hallands regemente Gustaf Adolf Blomqvist anhållit att få komma i åtnjutande av pension från allmänna indragningsstaten.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Blomqvist, som är född den 15 februari 1871, den 5 maj 1884 antogs i tjänst vid dåvarande Pontonjärbataljonen, från vilken tjänst han, efter att hava blivit befordrad till distinktionskorpral över stat, den 15 februari 1892 på grund av uttjänt kapitulation erhöll avsked; att han, enligt ett av musikföreståndaren vid Pontonjärbataljonen den 27 februari 1892 utfärdat intyg, under denna sin tjänstgöring vid bataljonen visat ett utmärkt gott uppförande, ägde synnerligen god begåvning för musik och blåste

B-kornett med stor skicklighet; att han den 27 mars 1892 antogs till musiksergeant i dåvarande Västgötadals, numera Hallands regemente samt den 23 augusti 1902 utnämndes till musiksergeant av andra klassen vid samma regemente, från vilken beställning han uppå därom gjord ansökan den 12 april 1910 erhöll avsked; att han, som upprepade gånger vårdats å Serafimerlasarettets nervklinik och nervpoliklinik, enligt ett av professorn F. Lennmalm den 26 oktober 1917 utfärdat intyg lider av synrubbing (hemianopsi) och av fortskridande muskelatrofi i båda händerna, på grund varav han är för all framtid urståndsatt att försörja sig genom utövande av sitt yrke; samt att vederbörande roteman med avseende å förevarande ansökning den 19 januari 1918 intygat, att Blomqvist saknar medel samt underhåll och vård av annan.

I häröver den 6 februari 1918 avgivet utlåtande har *direktionen över arméns pensionskassa* anfört, att då Blomqvist vid avskedet innehaft allenast 39 levnadsår och 19 tjänstår efter tjugonde åldersåret, han jämlikt reglementet för arméns pensionskassa den 26 februari 1904 icke vore berättigad till pension från arméns pensionskassa och sålunda, jämlikt de av Kungl. Maj:t och riksdagen år 1877 fastställda pensioneringsgrunder för armén, icke heller till fyllnadspension. Efter sitt avskedstagande hade Blomqvist icke innehaft någon tjänst vid armén, som kunnat föranleda ändring i detta förhållande. Därest Blomqvist vid avskedet hade uppfyllt de för erhållande av pension och fyllnadspension stadgade villkor, skulle sådan förmån till honom utgått med sammanlagt 780 kronor, därav 120 kronor i tionde klassen av arméns pensionskassa och 660 kronor av statsmedel.

Chefen för Hallands regemente har med skrivelse den 18 mars 1918 överlämnat ett yttrande av regementsläkaren vid nämnda regemente, vari uppgives, att Blomqvist under sin tjänstgöring vid truppförbandet åren 1907—1910 varit sjukskriven endast under en kortare tid år 1908 för akut epididymit, vilken sjukdom enligt regementsläkarens åsikt icke kunde hava något samband med de sjukdomar, varav han enligt förut omförmälda läkarintyg sedermera lidit. Regementsläkaren hade sig icke bekant, huruvida Blomqvist ådragit sig någon annan sjukdom, som därmed möjligen skulle kunna äga sammanhang, men i varje fall hade hans tjänstgöring vid regementet icke varit därtill vållande. För egen del har regementschefen anfört, att Blomqvist, enligt upplysningar, inhämtade av musikunderofficerare, vilka varit i tjänstgöring samtidigt med honom, under sista tiden av sin tjänstgöring vid rege-

mentet visat tecken till nervositet och uttalat ängslan för att icke i längden orka med den militära tjänstens ansträngningar, varför det icke syntes vara uteslutet, att denna nervositet, som visserligen icke då lade några hinder i vägen för Blomqvists deltagande i tjänstgöringen, dock i viss mån bidragit till att han bestämt sig för att lämna den militära tjänsten, innan han gjort sig berättigad till erhållande av pension.

Arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse hava uti den 3 april 1918 avgivet underdånigt utlåtande anført, att då det på grund av vad i ärendet blivit upplyst icke kunde anses uteslutet, att den militära tjänstgöringen varit en bidragande orsak till uppkomsten av Blomqvists sjukdom och han på grund av denna sin sjukdom för all framtid vore fullkomligt urståndsatt att genom sitt yrke försörja sig, syntes det, med hänsyn jämväl till Blomqvists medellöshet, billigt, att något understöd bereddades honom för hans återstående livstid. I detta avseende tillåte sig departementet och styrelsen erinra därom, att riksdagen år 1917 på framställning av Kungl. Maj:t beviljat pension av 400 kronor å allmänna indragningsstaten åt förre musikfanjunkaren E. V. Löfstedt, vilken på grund av sjukdom måst i förtid taga avsked från krigstjänsten. På grund av vad sålunda anförts, hemställde civila departementet och sjukvårdsstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Blomqvist finge från och med 1918 års ingång under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension, vilken, med hänsyn till det musikfanjunkaren Löfstedt tillerkända pensionsbeloppet och till övriga i ärendet förekomna omständigheter, lämpligen borde bestämmas till 300 kronor.

I underdånigt utlåtande den 17 april 1918 har *statskontoret* framhållit, att, enligt vad handlingarna gåve vid handen, starka billighets-skäl måste anses föreligga för beredande av någon pension i detta fall. På grund härav och då det föreslagna beloppet ingalunda kunde anses för högt tilltaget samt ej heller i övrigt syntes vara något att erinra mot vad arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse i ärendet föreslagit, hemställde statskontoret om bifall till deras framställning.

Departements-
chefen.

Under åberopande av vad sålunda förekommit och då jag finner det föreslagna pensionsbeloppet 300 kronor skäligt, får jag hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att förre musiksergeanten vid Hallands regemente Gustaf Adolf Blomqvist må från och med 1918 års ingång under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 300 kronor.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.